ARGENTINA ESPERANTISTO

Oficiala Organo de Argentina Esperanto-Asocio

IIIA EPOKO — Nº 94-95 — JAN.-FEBRUARO 1934

ARGENTINA ESPERANTO - ASOCIO

CARLOS PELLEGRINI 238 — BUENOS AIRES

CENTRA KOMITATO DE A. E. A.

Antonio Vila, prezidanto; S. Garasino, sekretario; H. Castañón, kasisto; J. Martínez, protokolisto; Vochdonantoj: D. Ruíz, A. Corral, P. Doubek, H. Gonewsky, E. Rodríguez kaj H. Savoia.

GAZETA SUBKOMITATO: Antonio Barrot, Mateo Niksich, Luis Vila. Delegito en Tucumán: Abel Peirano

SUBKOMITATO POR LIBROSERVO KAJ BIBLIOTEKO: Antonio Barrot, F. Clevillé, M. Niksich kaj Ch. Petersen.

SUBKOMITATO POR INFORMOJ T. Fernández, A. Ballester, H. Holzman, H. Savoia, H. Bobbiesi, E. Bravo kaj D. López

KURSO PER KORESPONDADO: E. Balech, D-ro. M. Catalano, A. Chamorro, E. Iglesias. M. Merlo. J. Torres kaj A. Villafranca.

ARGENTINA ESPERANTISTO

Oficiala Organo de Argentina Esperanto-Asocio

Administranto: Luis Vila
Red. kaj Adm.: C. Pellegrini 238 - Bs. Aires

N-o. 94-95
Januaro-Februaro 1934

Redaktoro: Antonio Barrot
La Redakcio rajtas korekti la manuskriptojn
JARA ABONO: $ 2.—

¡DESARME!

A cada una de las distintas épocas que ha vivido la humanidad, podría definírsela con una simple palabra, que ha constituído el "leit motiv" de la misma. Es, podríamos decir, la síntesis de las inquietudes, aspiraciones y realizaciones del momento. Es la palabra clave, en torno de la cual los hombres edificaron sus esperanzas, en la que cifraron las posibilidades de una vida mejor, la que resume, en fin, sus sueños de amor, paz, odio o venganza.

Nuestra época ya tiene su palabra: ¡Desarme!

El desarme significa para una gran mayoría de personas, el fin de una época de rivalidades, de luchas y guerras monstruosas, y la iniciación de un período constructivo, donde el imperio de la paz permita a los hombres alcanzar aquella tranquilidad, aquel sosiego indispensable para la realización de los más nobles y elevados propósitos en bien de la familia humana, que todos creemos, constituyen el porqué del paso del hombre por la tierra.

¡Desarme!, es la palabra que repiten millones de seres cansados de tanta angustia, incertidumbre y miseria.

¡Desarme!, es la obsesión de una legión de políticos, estadistas, militares y diplomáticos, y, sin embargo, cada día son más remotas las posibilidades de un desarme efectivo entre las primeras potencias del mundo.

La vorágine armamentista domina, contra todas las previsiones, a la mayoría de los gobiernos, los que, pese a los intentos — sinceros o no — de alcanzar una menguada reducción de armamentos, son arrastrados a una loca carrera armamentista, como jamás conocieran los mortales.

En efecto, entendemos que la furia armamentista es la consecuencia lógica de un estado de conciencia mantenido y desarrollado por todos los gobiernos, según la cual la seguridad y expansión de una nación, depende directamente de la cantidad de armamentos que ésta posea, y de los hombres que se puedan movilizar en pie de guerra en determinado momento y circunstancias.

Es, pues, el armamentismo un efecto de las causas que imperan en todas las esferas gubernativas y oficiales de todo el mundo. De las interpretaciones capciosas y unilaterales que al respecto de la paz y equilibrio internacional formulan, divulgan e inculcan los gobiernos a sus respectivos súbditos, basadas en que la paz entre los pueblos, se afirma en la medida que éstos pueden hacerse temer y respetar por los estados limítrofes o no, me-

diante la acumulación y exhibición de materiales bélicos.

Todos sabemos, y hemos de seguir creyéndolo, hasta que alguien pueda demostrarnos lo contrario, que para suprimir los efectos, hay que actuar directamente sobre las causas.

Disminuir, disimular los efectos de un mal, dejando intactas las causas originales, no significa de ninguna manera, haber reducido en proporción alguna el problema.

Al efecto, nosotros propiciaríamos otra clase de desarme que se nos antoja más razonable y efectivo. Sería el desarme de los odios, pasiones y exagerados orgullos raciales. Desarme de todo sentimiento de fuerza, brutalidad y violencia.

En vez de sacar las armas de las manos de los hombres, dejándoles sino cultivando sus instintos bélicos, desarmaríamos sus corazones, sus mentes de todo sentimiento de odio, venganza o imperialismo. Trataríamos de hacerles sentir todo el horror que significa, tener que matar a nuestros hermanos. Que ningún bien que pudiera resultar de una guerra, merece el nombre de tal. Desarmaríamos las conciencias. Sería el nuestro, un desarme moral, que no confiaríamos, desde luego, a las cancillerías.

Tenemos la casi seguridad, de que si los hombres pudieran elevar sus sentimientos de fraternidad, en forma que fuera posible anidar en sus corazones un poco de amor, leal y sincero hacia sus semejantes, el trabajo de convencerlos acerca de la necesidad del desarme, y las dificultades tan penosas y complicadas para llevarlo a cabo, disminuirían en forma tan halagüeña como insospechada.

Conviene no engañarse y situar el problema en su justo lugar.. La dificultad de establecer un estado permanente de paz entre las naciones, radica exclusivamente en la carencia absoluta de principios verdaderamente pacifistas, por parte de aquelas personas encargadas de asegurarla.

Quieren edificar sobre un tremedal, y naturalmente, nada que se coloca encima da la sensación de solidez. Si efectivamente estuvieran animados los gobiernos por sinceros deseos de alcanzar la paz y armonía necesarias para la tranquilidad de los seres, no estaría tan preñada de dificultades la tarea de cristalizar estos propósitos, como lo es hoy día. Entendemos que es necesario convencernos, que una era de progreso y concordia entre los pueblos, será posible únicamente, en la medida que éstos sepan reducir y aún anular sus bajos instintos. Y que no habrá bienestar posible entre ellos, mientras vivan bajo el maléfico influjo de sentimientos propios de seres que ocupan un lugar inferior al hombre en la escala zoológica.

:: ::

Quizás a algún lector se le ocurra preguntar: Bien, pero a todo esto, ¿qué tiene que ver el Esperanto?

Cierto es, que a primera vista podrá parecer que el Esperanto poco tiene que ver con el tema que nos ocupa.

Pero afortunadamente no es así; la utilidad práctica del Esperanto podría enunciarse precisamente por la estrecha relación que con todas las inquietudes del momento guarda el mismo.

Con gran satisfacción constatamos, los que nos sentimos satisfecho de bregar par una mayor difusión de aquél, que está muy lejos de ser una utopía, sin mayor contacto con los problemas humanos. El Esperanto brinda una colaboración para la solución de éstos, que solamente podrán justipreciar acabadamente aquellas personas que han alcanzado a comprender la necesidad que siente nuestro mundo de una lengua auxiliar internacional. Los esperantistas, aun sin darse cuenta, están haciendo una obra práctica en favor de la paz, ya que realizan una fraternización internacional objetiva, que constituye una base sólida de incuestionable valor, para todo lo que signifique aproximación e inteligencia entre los pueblos.

No se trata de fórmulas de cancillería, sin eco ni arraigo en el alma del

Amas la Suno la Maron

(Speciala por "Argentina Esperantisto")

AMAS la suno la maron. Fajra estas amo ĝia, brila kaj brula. Kaj amas la maro la sunon, sed ĝia amo estas eterne trankvila, klara malvarma amo de la spegulo. Volas la suno ekflamigi la maron pasantan, kaj superŝutas ĝin per sagaj radioj, sed ili dronas en la verda profundo, brilante kiel fajreroj, sed fajreroj ne estas ja flamo. —"Mi amas"... —sopiras la suno,— "mi amas..." rebrilas en ĉiu radio... —"Ankaŭ mi", diras la maro, kaj la ondoj ĉe l'buŝo kurbiĝas ridete. —"Sed por kio sopiri, por kio bruladi, por kio la flamo fajrega? Mi konas la amon, mi konas potencon de ĝi, sed mi estas eterne trankvila, malvarma, spegula..." Tiel diras la maro al la suno, kies animo bruladas kaj brilas amplene en la radioj.

Jam vespero fariĝas. Kaj la suno sopire kliniĝas al la amata... kaj la lipoj kuniĝas... Sed kison ĉi tiun, malvarman, glacian, ne eltenis la suno varmega, kaj rompiĝis la koro amanta pro la granda malesperado, kaj elŝprucis, elfluis la sango torente, ruĝante el la vundo mortiga. —Ho vi, suno mortanta, facilmova, libera. revaĵo, vi feliĉo kaj amo brilanta, malkonstanta, malfirma, sed ardo brulanta! Se glacion, marmoron, graniton vi ekamus per fajra flamo varmega, la glacio degelus, la marmoro, granito, varmiĝus sed la maro, la maro trankvila, restos ĉiam malvarma kaj klara. Eĉ per sango bolanta kaj ruĝa el la akra korvundo vi ĝin ne ekflamigos, kaj la ondoj seninteresaj rapide forviŝos la grandan sangan makulon. Kaj vi mortas sen ies kompato, sen ies komprено; nur la mevoj neĝblankaj funebras eterne kaj ploras pri vi!

De nia kunlaborantino VERA GUTMAN el Estonio

pueblo, y que acerca de su eficacia para conseguir una paz verdadera, todos podríamos opinar con sobrados elementos de juicio, sino de la formación de un verdadero sentimiento efectivo entre todos los humanos que haga posible la exteriorización de las más nobles y elevadas emociones humanas.

Los esperantistas, pues, no viven— como muchos creen — en un mundo fuera de la realidad, sino que en una medida que estimamos eficaz, contribuyen con su labor a hacer más humana la vida de los hombres, al mismo tiempo que predisponen las cosas para un futuro más venturoso.

A. Barrot

POSTKURSA DEVO DE LA INSTRUANTO

Multe mi legis en ĉiuj Esperantaj gazetoj pri la neceseco, kiel eble plej efike disvastigi nian lingvon, pri la plej malsamaj, jen taŭgaj, jen ne taŭgaj metodoj de la instruado, sed preskaŭ neniam, aŭ tre malofte oni legis pri unu el plej efikaj manieroj, efektive akceli la disvastigon de Esperanto, nome pri la postkursa devo de la instruantoj.

Oni konsideras ordinare finita la taskon de instruanta organo post la kurso, pli ĝustdire: la instruisto plej ofte konsideras sian taskon finita post la kurso, — eble pro laciĝo — kvankam laŭ mia deksesjara sperto la plej malfacila tasko de la instruanto de Esperanto komenciĝas post la kurso.

Ne sufiĉas sole konatigi la lingvon al la lernantoj, sed konstante oni devas eĉ post la kurso interesigi la lernintojn pri ĉiu movado de nia afero, neniam ĉesante veki la interesiĝon neniam leciĝante daŭrigi la perfektigon de la progresantoj, ĉar nur per tio ni akcelas efike kaj bone Esperantismon.

Ni konsideru la simplan fakton, ke multmiloj da komprenemaj homoj komencis jam lerni Esperanton kaj se almenaŭ la dekono estus fariĝinta perfekta, fervora Esperantisto, nepre ni estus jam konkerintaj la tutan mondon kaj tamen ni devas malĝoje konstati, ke ni ne atingis tion, kion ni povis atingi.

Se ni esploras la kaŭzon, ni povas tuj rimarki, — kaj la sperto ĝin evidente pruvas, — ke la aro de tiuj, kiuj ĝis fine partoprenis en kurso, eĉ ne unu dekono fariĝis daŭra batalanto de nia afero: parte pro tio, ke la malfacilaj vivocirkonstancoj, la luktado senĉesa por havigi la necesaĵojn por vivi, forigis ilin de la movado, parte, sed ne malpli multe pro la manko de interesiĝo ekdormanta por la afero, pro tio, ke la instiganta, fervoriganta spirito de la instruinto ĉesis intensigi la interesiĝon inter la kursfinintoj, daŭrigi ilian perfektigon kaj revivigi la entuziasmon ekĉesantan.

Ne sufiĉas igi ilin anoj de U.E.A. aŭ de loka, landa grupiĝo kaj post tio konsideri la taskon finita, sed oni celadu kunvenigi la kursfinintojn 1-2 foje eĉ pli ofte semajne por ekzerci Esperanton en kvazaŭ intima, amika, samideana rondo, kie oni ne parolu nacilingve, eĉ hazarde ne, ĉar oni ja ne volas ekzerci la nacian lingvon. Estas dezirinde, ne kunvenigi tro ofte kaj multajn konatojn, kiuj ne scias paroli la lingvon, ĉar vole-nevole oni estas devigata komenci nacilingvan paroladon, kiu disvastiĝas precipe se la nombro de tiaj vizitantoj estas samokaze granda. Preskaŭ ĉiuj militkaptitoj-esperantistoj, estintaj en Siberio, kiel konate, estas preskaŭ senescepte flue kaj senerare parolantaj Esperantistoj. Tion ni sukcesis atingi nur tial, ke ni firmavole kaj kategorie decidis unufoje por ĉiam eviti la nacilingvan paroladon en Esperantaj medioj kaj al unuopaj homoj, estantaj Esperantistoj.

Neniam oni forgesu, ke la ''Berlitz''-metodo kiel entute la tiel nomata rekta metodo) estas treege bona kaj taŭga por instrui Esperanton eĉ al komencantoj. Samideano Julio Baghy aranĝis kursojn inter rusoj kaj aliaj diversnaciuloj, tute ne sciante iliajn naciajn lingvojn, tamen post 2-3 monata kurso preskaŭ ĉiuj parolis tute bone Esperanton, ne balbutante.

Estas vere, ke la sukceso multe dependas de la lerteco kaj instrumaniero de la instruanto, fakto estas tamen, ke konstanta senescepta ekzercado de Esperanto, precipe post kurso, estas la plej efika maniero por perfektiĝi kaj preskaŭ la sola por atingi la kapablon facile esprimi siajn pensojn.

Ege grava tasko de la instruinto estas do direkti siajn lernintojn al kunveno, en kiu la supre menciitaj kondiĉoj estas reguloj severe atentataj, kie oni amuzigante kaj amuzigante instruas kaj lernas.

Por ke la kunvenoj estu allogaj kaj ne enuigaj, oni aranĝu vesperojn kun programo literatura, gramatika, bonhumoraĵa; vintre en fermita ejo, somere eble ekskurse en arbaroj aŭ aliaj taŭgaj lokoj.

Mi ne volas preterlasi la okazon por atentigi pri la graveco de seriozeco, ĉu dum kursoj, ĉu dum kunvenoj post kurso, okaze, de diritaĵoj de komencantoj estas efektive ridindaj. Se oni ne sukcesas altrudi al si seriozecon, oni foriĝu por ne rimarkigi ion al la komencanto, ĉar male, agante, li hontus kaj ne parolus plu kuraĝe.

Estimataj gesamideanoj! Bonvolu ne forgesi la suprediritan kaj kiel kursgvidantoj engravuru en vian memoron, ke la ĉesigo de la komencita laboro post la kurso preskaŭ nulvalorigas vian penadon kaj ke via tasko post la kurso ne jam finiĝis, sed kontraŭe, la plej grava, plej malfacila tasko komenciĝas post via kurso!

Se vi ĉiuj sen escepte sekvos miajn modestajn poraferajn konsilojn, kredu al mi, ke nia afero ne vivaĉos nur mizere, sed kreskos, floros, kaj ni pli rapide atingos la celon.

E. ENGELMAN-CLUJ ★ De "H. de ESPERANTO"

VIDAĴO DE LA PARTOPRENANTOJ JE LA KAMPFESTO, KIU OKAZIS LA 21-an DE JANUARO ĈE LA BORDO DE LA RIVERO "DE LA PLATA"

Nuestra Asamblea

Como ya anunciáramos en nuestro último número de "Arg Esp.", se celebró la Asamblea General Ordinaria de A. E. A. el 23 de diciembre de 1933.

Una numerosa concurrencia de "samideanoj" estuvo presente en las deliberaciones de dicha asamblea, la que transcurrió en un ambiente de camaradería digno de aplauso.

Después de agotada la discusión de los asuntos tratados se procedió al nombramiento de la nueva comisión, recayendo en los siguientes "samideanoj":

Sres. Luis Vila, Serafín Garasino, Héctor Castañón, José Martínez, Dionisio Ruíz, Angel Corral, Pablo Doubek, Christo Gonwsky, Etereo Rodríguez y Hamlet Savoia.

Muchos y muy variados serán los asuntos relacionados con el desarrollo de nuestra propaganda en el país, que tendrá que tratar la nueva Comisión de A. E. A. y no ya que día a día el Esperanto se va abriendudamos han de llevarse a felíz término do paso entre nosotros.

Esperamos pues, una fructífera labor del entusiasmo y buena voluntad de la nueva comisión.

Nia 4-a Kampfesto

La 11-an de Februaro ĵus pasinta, organizita de la Informa kaj Propaganda Fako de A.E.A., okazis nia 4-a kampfesto de la nuna sezono, ĉe la riverbordo apud la vilaĝo Anchorena, en la loko nomata "Recreo El Pescador". Dum la festo regadis konstanta vigleco kaj entuziasmo inter la ĉeestantoj. Oni organizis diversajn ludojn kun premioj al partoprenantoj. Ankaŭ oni disvendis lotadon de 4 belaj objektoj kies premiitaj numeroj estas la jenaj: 51; 65; 20; 84. La Informa kaj Propaganda Fako, sub la impreso de la ĵus okazinta sukceso, sendas, pere de tiuj ĉi linioj, sian plej profundan dankemon al ĉiuj ĉeestintoj, kaj speciale al ina sekso, kiu kun sia spiritualeco kaj ĝentileco estis la plej efika faktoro je la atingita sukceso.

Ni ankaŭ esprimas nian dankemon al tiuj presonoj, kiuj kvankam malhelpataj ĉeesti nian feston, sendis la pagon de enirbileto pligrandigante per tio la rimedojn por nia esperantista propagando.

CRÓNICA MUNDIAL

El gobierno Griego y el Esperanto.— El 2º Congreso Helénico Esperantista acaba de tener lugar en Atenas bajo la presidencia de Mr. Hadjidakis, profesor de la Universidad de Atenas. El Ministro de Instrucción Pública y Cultos ha sido representado oficialmente. Actualmente se dictan cursos de Esperanto en la escuela normal de Atenas, y la misma decisión fué tomada para las escuelas normales.

El Touring Club de Portugal emplea el Esperanto. —El Touring Club de Portugal ha decidido la creación de una sección Esperantista que estará encargada de la propaganda de turismo por medio del Esperanto. El Touring Club Italiano ha editado también 2 guías en este idioma.

Un libro de actualidad en Esperanto. — Acaba de ser editada en Esperanto una traducción del libro de un periodista polaco, Mr. Smogosewki, bajo el título "La Pomerania Polaka". Su traducción fué hecha por Mr. Grenkamp-Kornfeld. Es un volumen de 200 páginas en el que expone, con una documentación de primer orden, la cuestión del "corredor" de Dantzig y del acceso de Polonia al mar. Gracias al Esperanto, este libro podrá ser leído en todos los países.

Un monumento al autor del Esperanto.— En Berg op Zoon (Países Bajos), fué solemnemente inaugurado en presencia de las autoridades, un monumento destinado a conmemorar la vida y los trabajos lingüísticos del Dr. Zamenhof, autor del Esperanto.

La muerte de Mr. Adeline, secretario de la Cámara de Comercio Francesa de Londres. — Ha sido anunciada la muerte de Mr. Adeline, secretario general de la Cámara de Comercio Francesa de Londres, caballero de la Legión de Honor, uno de los franceses cuya acción ha sido una de las más eficaces en estos últimos años por el mejoramiento de las relaciones franco-británicas. Espíritu progresista, comprendió los servicios que una lengua auxiliar podría reportar en las relaciones de exportaciones mundiales de Francia. Gracias a su actividad, el Boletín de la Cámara de Comercio Francesa de Londres publica regularmente un artículo en Esperanto.

También la Cámara de Comercio de París introdujo en 1921, bajo la propuesta de Mr. André Baudet, la enseñanza facultativa del Esperanto en sus escuelas. La Cámara de Comercio Francesa de Londres fué la primera en utilizar el Esperanto en sus publicaciones oficiales.

La muerte de dos sabios amigos del Esperanto. — Los esperantistas franceses acaban de perder dos grandes sabios amigos del Esperanto. Mr. Paul Painlevé manifestó su simpatía por esta lengua auxiliar desde el año 1912, aceptando la presidencia de un acto de propaganda esperantista en la Sorbona. Miembro del comité Patronato de la Sociedad Francesa por la Propagación del Esperanto, pronunció en mayo de 1922 durante un congreso regional Esperantista en París, una calurosa apología en favor de esta lengua.

—El profesor Calmette recibió, en agosto de 1932 a los miembros del 24o. Congreso Universal de Esperanto en una visita al Instituto del cual era director. Por primera vez en contacto con los esperantistas, fué sorprendido por la facilidad de su intercomprensión, manifestando públicamente su entusiasmo por el valor que tiene esta lengua auxiliar.

La publicidad comercial y el Esperanto. — La compañía de navegación alemana — Norddeuscher Lloyd — ha editado en Esperanto una guía sobre sus líneas marítimas. Esta compañía fué precedida en esta forma por la Compañía Transatlántique (French Line), la cual, desde hace dos años, usa de este medio para propaganda.

● ★ ●

Hotel Ideal

●

El Hotel Continental de Budapest, ha iniciado un servicio nuevo, y digno de imitación. Si un esperantista anuncia su llegada a dicho hotel, al mismo tiempo que el propósito de alojarse en él, la dirección del hotel manda a un empleado a la estación, quien aguarda al viajero, agitando una bandera esperantista, en el momento de llegar el tren.

Durante fiestas internacionales y congresos, en el frente del hotel ondea invariablemente la bandera esperantista.

S-ro PAULO SANMARTINO — La unua tago de la kuranta jaro forpasis tiu malnova esperantisto, kiu de multaj jaroj restis fidela al nia movado.

Ni honoru lian memoron!

INTER AMIKOJ

—Kiom da tempo ke mi ne vidas vin. Kiel vi fartas?

—Bone, mi dankas.

—Per la verdsteleto mi vidas ke vi ankoraŭ ne forgesis la esperantistan manion.

—Prava vi estas, mi ĝojas laborante por Esperanto.

—Sed aŭskultu mi petas, mi bone scias mi ne kapablas kontraŭstari vian ideon, tamen mi kredas, vi perdas vian tempon al idealo, kiun vi neniam sukcesos vidi efektivigita.

—Sendube, mi ne esperas ĝisvivi tiom da tempo, necesa por la sukceso de Esperanto.

—Do, kial okupiĝi pri aferoj, kiujn en plej bona okazo plene ĝuos niaj idaroj.

—Kion vi pensas pri tio, se niaj antaŭpasintoj estus partoprenintaj vian opinion. Necesas akcepti ke la mondo iras dank' al puŝo de tiuj "frenezuloj" kiuj multe oferis por estonteco.

—Mia vidpunkto pri la vivo estas tute alia. Ne tiel longe ni restos en la mondo, do mi volas uzi mian tempon por distro kaj amuzado.

—Sed atentu, en la laboro por plibonigo de homara vivo, estas ia subtila ĝojo.

—Povas esti, sed mi preferas plej materiajn emociojn.

—Mi ne dezirus vi opiniu ke mi estas asketo, sed mi kredas ni povas dividi nian tempon al fizikaj kaj distraj pastempoj, kaj ankaŭ al moralaj kaj intelektaj klopodoj.

—Mi ekkredas eĉ mi mem estos devigata kulturi tiajn intelektajn klopodojn pro la nuna krizo, fakte tiuj estas pli malkaraj. Ĉu ne?

—Laŭ ŝajne ankaŭ vi suferas pro la nuna krizo.

—Komprenehle! Aŭ vi pensis mi loĝas en apuda mondo. Mi vidis mian salajron malaltigatan unue, mi restis poste ankaŭ senlabora, kaj sciu ne estas priokupiĝo, kaj angoro, kiu ia grade ankaŭ ne suferigu min.

Nia mondo aliras vojon, pri kiu nur sensenta homo povas resti indiferenta. Mi ofte demandas min, pro kio tiom da malordo, suferadoj kaj penadoj. Vere estas neebla ke homoj ordigu sian vivmanieron en paco kaj bonvolo.

—Ĉu vi ne opinias pli interesa anstataŭ pledi por Esperanto, vi laboradu por plej homa vivo?

—Kaj kial ne vi mem?

—Mi jam sciigis vin, ke tiaj aferoj ne allogas min.

—Nu karulo, ne tiel laŭte plendu, kaj trankviligu vin pripensante, ke dum vi kaj multaj aliuloj kiel vi, sin amuzadas tute senzorge, la homa vivo iras laŭ sia hazarda bontrovo.

Se vi, nenian klopodon eluzas por la bono de homaro, ne rajtas, mi pensas, plendi pri ĝia stato.

OKULVITRE

EPITAFO DE SI MEM

Tute trankvila mi vivadis,
Mi pri nenio klopodadis,
Bona naturo min gvidinte:
Kaj mi ne scias ja la sorton
Kiu pensigis al mi Morton,
Al ĝi neniam mi pensinte.

Mathurin Regnier

Trad. J. Ballman

POR LA LERNANTOJ

MAGIAJ KADAVROJ

	a	b	c	ĉ
a				
b				
c				
ĉ				

	a	b	c	ĉ
a				
b				
c				
ĉ				

Enmetu laŭvice kvarliterajn vortojn kun jena signifo; 1; a) Havanta guston de definita spico; b) Kiu movas la sentojn (radiko); c) Fiksi; ĉ) Mi estas kore ligita al li (radiko).

2; a) Ero; b) vira antaŭnomo (radiko); c) brilpoluri; ĉ) olehava frukto.

Horizontale kaj vertikale la vortoj estas la samaj.

●

Lernantoj: Bonvolu partopreni je la solvo de tiu problemo, vi riĉigos vian vortscion.

Ni aperigos la nomojn de la solvintoj.

●

Acusativo de Movimiento

En aquellas frases en las que haya una expresión de movimiento, existe en Esperanto la conveniencia de sustituir la preposición por el acusativo.

Ej. Mi iras Parizon—Mi iras en la ĝardenon
Yo voy a París—Yo voy a (hacia el jardín)

Acusativo de Tiempo

En las oraciones en donde se exprese una duración de tiempo, o una fecha, puede traducirse ya sea con el uso de la respectiva preposición, o ya mediante el acusativo.

Yo me quedé (durante) dos meses en Rosario
Mi restis dum du monatoj en Rosario
Mi restis du monatojn en Rosario.
Juan fué herido (durante) el 31 de Julio de 1914
Johano estis vundata en la 31-a de julio 1914
Johano estis vundata la 31-an de julio 1914

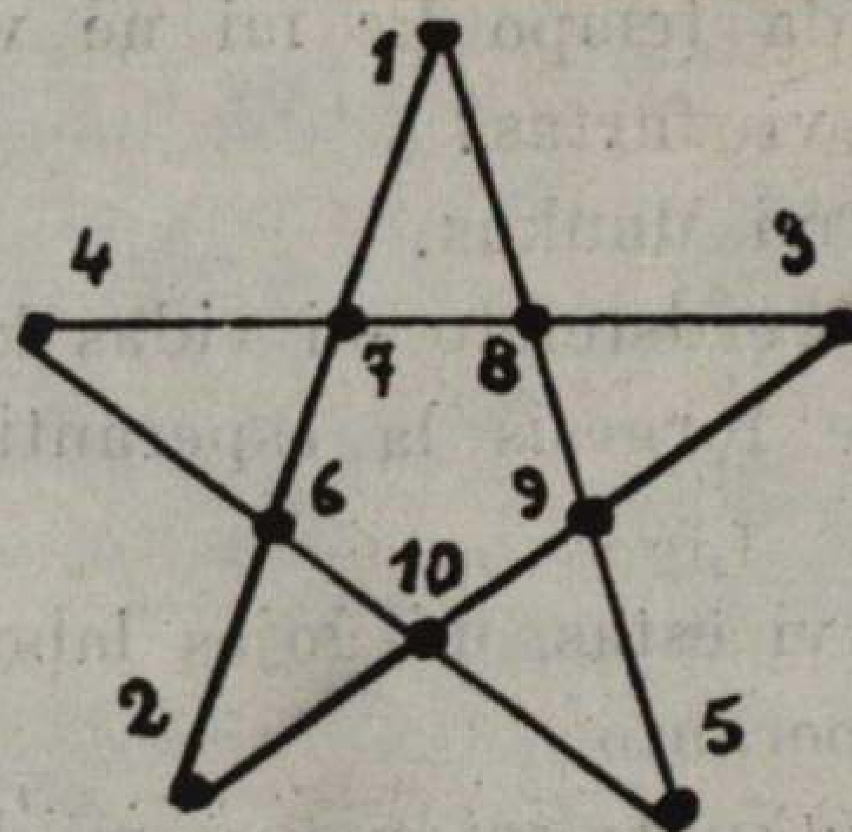
Se fechará la correspondencia de la siguiente manera:

En Buenos Aires la 1-an de Marto 1934.
Buenos Aires 1 de Marzo 1934

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

A. E. A. (giros postales, estampillas o dinero en efectivo), deben ser enviados al Tesorero Sr. H. Castañón C. Pellegrini 238. — Buenos Aires.

SOLVO DE LA LERTA ĜARDENISTO

Trafan solvon sendis J. Julekich kaj J. S. L., Capital.

●

MORTIGISTO

Viro estas kurinta preter Sokrato dum unu el la promenadoj de la filozofo. Alia viro, kiu postkuris lin kriante: Arestu lin! Haltis ĉe Sokrato kaj riproĉis:

—Kial vi ne malhelpas lian forkuron?

Li estas Krimulo, mortigisto.

—Mortigisto. Kion vi komprenas per tiu vorto?

—Ne ŝercu! Mortigisto estas homo, kiu mortigas.

—Buĉisto.

—Malspiritulo! Homo kiu mortigas alian homon.

—Ha, jes, soldato.

—Azeno! Homo mortiganta alian ekster milito.

—Mi komprenas: Ekzekutisto.

—Idioto! Homo kiu mortigas alian hejme.

—Tre bone, kuracisto.

La postkurinto foriris en la konvinko, ke li estis parolinta kun maljuna frenezulo.

●

NIGRA SANGO

Teodoro, venanta el lernejo, havas grandan inkomakulon sur sia kajero. La patro mallaŭdas Teodoron pro tio, sed la knabo tute ne embarasita, respondas:

Patro, mi estas senkulpa. Mia apuda kamarado estas negro. Li sin vundis kaj la sango fluis sur mian kajeron. Jen, kial mia kajero estas makulita!

Laŭ Teodoro, do negroj havos nigran sangon.

Internacia Gazetara Informado per Esperanto

Ofte oni povas renkonti personojn, eĉ inter la esperantistoj mem, kiuj dubas pri la praktika valoro de nia lingvo kaj pri ĝia sufiĉa disvastiĝo por esti profite uzata en la internacia vivo, en la eksterlandaj rilatoj. Por pruvi al la skeptikuloj la malon, la Esperanta Turista Komisiono,, komisie de la Estona Kantista Ligo, entrepriens printempe internacian gazetaran informadon pri la 10-a Tutlanda Estona Kantfesto. Kvankam la laboro estis komencata relative malfrue antaŭ la festo, tamen la rezultato—kiun ni havas en la formo de gazeteltranĉaĵoj — estas bonega kaj unika por Estonio.

Estis dissendataj entute proksimume 350 arktikoloj al preskaŭ ĉiuj landoj de la mondo. La plej grandan parton el ili, nome 230, dissendis bonvole la Internacia Centra Komitato, al kiu ni esprimas tie ĉi nian plej koran dankon. La sveda ETK dissendis en sia lando 60 artikolojn kaj ankaŭ en Norvegujo (inĝ. J. A. Kleven kaj revizoro Arne Arnessen), Danujo (s-ano Holger EsHansen) kaj Jugoslavio (Ljubljana Esp.-klubo) la artikoloj estis disvastigitaj en multaj ekzempleroj. Dank' al la klopodoj de s-anoj W. A. Zeylstra en Amsterdamo kaj Henriko Gelb en Varsovio la holanda telegraf-agentejo "Vas Diaz" kaj la pola "PAT" komunikis la artikolojn al ĉiuj gazetoj en sia lando. Ni uzas ĉi tie la okazon por esprimi al ili ĉiuj nian koran dankon por la lerta kaj servopreta propaganda helpo.

Baldaŭ poste ekvenis la pruv-ekzempleroj pri la apero de la artikoloj en diverslandaj gazetoj, kaj nun ni jam havas 75 eltranĉaĵojn en 21 lingvoj, inter ili la araba, ĉina, kataluna, kimra, novnorvega kaj slovena, kie laŭ nia scio antaŭe ne aperis artikiloj pri Estonio. Laŭ la lingvoj la eltranĉaĵoj dividiĝas jene: sveda 13, norvega 8, Esperanto 7, franca, germana, holanda kaj pola po 5, dana kaj litova po 4, ĉeĥa, hungara kaj latva po 3, angla 2, araba, ĉina, finna, hispana, kataluna, kimra, novnorvega kaj slovena po 1. Ni havas informojn, ke pluraj aliaj gazetoj aperigis la artikolojn, sed bedaŭrinde oni ne sendis al ni iliajn pruv-ekzemplerojn kaj tial ni ne povas ilin konsideri tie ĉi.

Ni jam transdonis la imponan albumon de la eltranĉajoj al la Kantista Ligo, al kiu ĝi faris tre profundan impreson, estante la plej granda tiaspeca en Estonio. La ĉefa estona gazeto "Paevaleht", en sia numero de la 31-8, laŭde skribas pri la bola rezultato, kiun ni atingis nur dank' al Esperanto kaj al la aktiveco kaj servopreteco de l' esperantistoj. **Honr. Sppik.**

Un Parlamentario Egipcio Aprende el Esperanto

La ciudad de Fayoum tiene el honor de poseer el primer diputado egipcio esperantista en la persona del Dr. Rasheed Abdalla, médico famoso y, como hemos dicho diputado en el parlamento egipcio, el que ha iniciado expontáneamente el estudio del Esperanto.

El, ha prometido hablar en el parlamento acerca de la necesidad de la enseñanza del Esperanto en las escuelas y universidades, en la oportunidad de abrirse aquél, durante el mes de Diciembre del corriente. Sería muy interesante que aquellas personas que pudieran proporcionarle documentos y estadísticas exactas acerca de la enseñanza del Esperanto en las escuelas y universidades de distintos países, tengan a bien mandarlas a la siguiente dirección: Dro. Ahmed Rasheed Abdalla. Fayoum Egipcio.

DONACIONES

Con motivo de la adquisición de una minerva para la impresión de las lecciones del curso por correspondencia, se han recibido los siguientes donativos:

R. Rigal $ 5.—, Blanch $ 4.,—, Sgrosso $ 2.—, B. Alladio $ 10.—, A. Yunque $ 5.—. H de Amigos 20

UN CASO PRACTICO

SE recuerda todavía a un joven mejicano, el señor Tercero, por su destacada actuación en la Conferencia Panamericana celebrada recientemente en Montevideo, como intérprete. Fué llevado a ella por la delegación norteamericana, cuyo presidente, Mr. Hull, conoce únicamente el inglés, para vertir a este idioma los discursos que pronunciaran los delegados de las demás naciones (todas de habla española), verbalmente, y al mismo tiempo que los oradores hicieran uso de la palabra. Igualmente había de vertir al castellano los discursos en inglés. El señor Tercero cumplió esta importante y delicada tarea con gran eficacia, pues domina más de cinco idiomas (ignoramos si entre ellos figura el Esperanto), y posee tal práctica en las traducciones verbales e instantántáneas, que al comparar las versiones taquigráficas de éstas y las de los discursos originales, difícilmente se encontraba un error de interpretación o construcción, o ignorancia del equivalente exacto de algún término.

Como se ve, una persona extraordinariamente dotada como políglota, a quien es necesario elogiar por sus conocimientos y su pericia. Pero, sin pretender disiminuir sus méritos, y ya que se ha presentado un caso práctico, vamos a insistir sobre la importancia que tendría para los congresos internacionales la adopción de un idioma universal que permitiera prescindir de los traductores. Es éste un tema que ha sido tratado ya muchas veces dentro del movimiento esperantista, y por las personas que, sin pertenecer a él, tienen una visión más o menos clara de las necesidades presentes del mundo. Sin embargo, creemos conveniente insistir, ya que estamos en cierto modo, obligados a ella, por la oportunidad del ejemplo mencionado.

Proponemos nosotros, para satisfacer esa necesidad, la adopción del Esperanto, que todos los años, en los congresos que se celebran en diversos países reuniendo a numerosos esperantistas, da pruebas de su eficacia, pues sin necesidad de traductores, los concurrentes se entienden perfectamente, a pesar de que provienen de países en su mayoría heterogéneos por su habla. Aparte de la importancia que significa el poder entenderse con un semejante sin necesidad de intérpretes, aunque sean de la categoría del señor Tercero, señalamos las reticencias motivadas por comprensión inexacta de los discursos e interpretación desviada de las cosas, todo lo cual llevará al fracaso más de una conferencia internacional llena de buenos propósitos.

Enrique Bravo

STOCKHOLM

NIA KONGRESURBO—4-11 Aŭgusto 1934

****

Oficiala Parto

14|12|1933—Fueron aceptadas las solicitudes de ingreso de los siguientes socios nuevos: Elpidio D. Lanzi y Antonio Cursach.

Informe de la Sección Biblioteca correspondiente al mes de Octubre de 1933.

Entradas $ 53.69 Salidas $ 17.71. Saldo que pasa a Noviembre $ 35.98. Libros prestados durante el mes, 7.

Informe de Noviembre.

Entradas $ 98.08. Salidas 68.20. Saldo que pasa a Diciembre $ 28.88. Libros prestados durante el mes, 16.

Informe de la Sección Enseñanza correspondiente al mes de Noviembre de 1933.

Entradas $ 388.69. Salidas $ 290.83. Saldo que pasa a Diciembre $ 97.86.

Cartas recibidas 225. Cartas enviadas 198. Lecciones remitidas 1947. Comenzaron el curso 80 alumnos nuevos.

LIBRO FAKO

Esta "Fako" quiere advertir a los Sres. esperantistas que el catálogo de sus libros para la venta, está a disposición de quien lo solicite Advierte al mismo tiempo que seguirá por un tiempo vendiendo sus libros según precio de catálogo, pero que éstos inevitablemente sufrirán un recargo, dentro de poco, por circunstancias que son notorias. Hagan pronto sus pedidos!

BIBLIOGRAFIO

JAĈJO HOLM KAJ LIAJ AMIKOJ. W. G. van de Hulst, tradukis H. C. van Leenwen. El donis G. F. Callenbach. Prezo 2 1|2 nederl. guldenoj.

Interesega rakonto pri knabaj aventuroj, tre alloga, oni legas kun kreskanta intereso, lukse prezentita. Fine, rekomendinda libro.

● TAGIĜAS — Malgranda flugfolio, sed de riĉa enhavo. Materialismo ekmortas, venas pli lumaj tagoj, jen temo tute aktuala. Verkis H. Thomas Hamblin. Sendas senpage. Redaktoro de "Science of Thought Review" Chi-Chesteh Anglujo. Legaĵo en angla kaj franca lingvo.

● VERDAJ DONKIĤOTOJ, Jolio B. Baghy. — Legante Baghy'n oni ne scias kion pli admiri, ĉu lian stilon, simplan, klaran, ĉu lian lertecon priskribante iliajn protagonistojn, ĉu la argumentojn de iliaj verkoj.

En "Verdaj Donkiĥotoj", Baghy estras perfekte lian metion, dum momentoj serioza, romantika, ŝerca sed ĉiam originala, Varme rekomendinda verko.

Eldonis Aleksandro Lzalay, Tavaszmezo utka 8 Budapest, Hungarujo. Prezo broŝ 2 sv. fr.

● GRAMATICA, EJERCICIOS y DICCIONARIO de Manuel Caplliure—Ofte ni diras, kiam nova libro aŭ gazeto, venas en niajn manojn, ke tiuj, venas okupi malplenan kaj oportunan lokon. Kompreneble, plej ofte tio estas ĝentilaĵo, sed tiu foje, necesas tion antaŭrimarki, ne estas komplimento sed granda vero. La manko de instruaj libroj de Esperanto en hispana lingvo estas bedaŭreginda. Bonvenata estu tiu bonega gramatiko.

Prezo 5 pesetoj, afrankaĵo 0.50 pesetoj. Ĉe la aŭtoro San Vicente, 96, Valencio, Hispanujo.

● LYON'A INTERNACIA FOIRO.—Bela esperanta kolorigita afiŝo, markoj, Poŝtkartoj pri tiu komerca foiro. Interesuloj sin turno al S-ro Richard Levin. Propaganda fakestro, Foire de Lyon, Rue Menestrier, Lyon Francujo.

NOVAJ GAZETOJ RICEVITAJ:

● "LINDUJO"—Trimonata gazeto. Jara abono 8 belgaj frankoj. S-ino E. Lindwad, 37 Rue Vanderkindese Uccle, Belgujo.

● FRANCA ESPERANTISTO — Oficiala organo de Franca Societo por Propagado de Esperanto. Jara abono 25 fr. 12 Place d'Anvers, Paris 9e. Francujo.

A la Prensa Argentina

AGADECEMOS

Nos llena de satisfacción la valiosa cooperación y ayuda que desinteresadamente nos presta la prensa del país en general, en una obra tan noble como es la divulgación del idioma Esperanto, publicando parcial o totalmente nuestras circulares diversas y los anuncios de cursos gratuitos por correspondencia que la Sección Enseñanza de la Asociación Esperantista Argentina inicia continuamente a principios de cada mes.

Constatamos, por las solicitudes de inscripción a los cursos que recibimos de todos los puntos de la República y por los recortes o ejemplares de diarios, periódicos y revistas que nos envían la agencia "Los Diarios", los alumnos y los mismos diarios, que nuestras circulares referentes al idioma Esperanto encuentran una acogida siempre más favorable en todas partes, y constantemente se les da mayor difusión.

Esta Comisión de Informaciones y Propaganda agradece, pues, a todo el periodismo argentino que nos presta su apoyo, y a continuación publicamos los nombres de los órganos de publicidad que han reservado un espacio en sus columnas para nuestros comunicados durante los últimos dos meses, lamentando sinceramente no poder insertar los nombres de muchos otros cuyas publicaciones no han llegado aún a nuestro poder.

Recibimos los siguientes:

De la Capital. — Alerta, Azzaman, Buenos Aires Herald, Claridad, Crisol, Deutch La Plata Zeitung, Di Presse, El Diario, El Diario Español, El Diario Israelita, El Diario Sirio Libanés, El Heraldo, El Mundo, El Pueblo, Il Gornale d'Italia, El Tranviario, La Nación, La Razón, La Vanguardia, La Voz del Pueblo, Le Courrier Suisse, La Prensa, O Jornal Portugués, Radio Técnica, República Ilustrada, Revista Policial, Tribuna Libre, Crítica.

Del Interior. — Adrogué: Tribuna; Avellaneda: Nueva Vida; Bahía Blanca: El Atlántico, Evolución; Ciudadela: Ciudadela, El Comercio; Jujuy: El Día; La Plata: El Día; Mendoza: La Libertad, La Palabra, Los Andes; Pergamino: La Opinión; Rosario: Crónica, La Capital, La República; Santa Fe: La Provincia; San Juan: La Reforma, Tribuna; San Luis: La Reforma; San Nicolás: El Progreso; Resistencia: La Voz del Chaco; Tartagal (Salta): La Frontera, Tribuna Radical; Tres Arroyos: La Voz del Pueblo; Tucumán: El Norte Argentino, El Orden, La Tarde. San Isidro: Labor.

NI CERTIGAS VIAN RIDON

Farmacisto malsaniĝis, dum kelkaj tagoj liaj familianoj flegis lin per hejmaj kuracigiloj.

Ĉar malsano persistas, lia edzino demandis lin iun tagon:

—Ĉu vi volas ke mi, ion alportu el via apoteko.

Kaj li kun mieno de homo, kiu bone konas la sekreton de la aferoj, respondis:

—Ne edzino ne, tio estas nur por vendi.

★

Patro.—Fileto, vi intencis desegni elefanton, kaj tio estas kuniklo.

Patrino.—Ne gravas, ke li desegnu nun kuniklon kaj vi havos elefanton.

★

Edzino.— Ĉu vi kredas je la hereditaj malsanoj.

Edzo.— De kiam mi scias ke via patrino estis muta. Ne

★

Edzino.—Kaj se dum mia libertempo, ŝtelistoj forportas mian radiaparaton.

Edzo.—Mi ne volas fari al mi iluziojn.

★

—Kion vi farus se mi dirus al vi idioto?

—Mi rompos viam kapon.

—Kaj se mi pensus tion?

—Nu, tiam, mi farus al vi nenion.

—Mi ĝojas scii tion.

Edzo.—Ankoraŭ ne estas preta la tagmanĝo! Bone, mi iros al restoracio.

Edzino.—Ĉu vi povas atendi dek minutojn?

Edzo.—Ĉu tiam ĝi estus preta.

Edzino.—Ne, sed mi estos preta por veni kun vi.

★

Li.—Se mi kisus vin, ĉu vi vokus?

Ŝi.—Kaj se mi vokus, ĉu vi pentos?

★

Mastrino.—Mario, iru aĉeti la libron nomata ''Por konservi sin juna kaj bela''.

Servistino.—Jes kaj mi dirus ke la afero tre urĝas.

★

ĈE LA DENTISTO

La Kliento — Sinjoro, vi promesis ke miaj falsaj dentoj estus tute similaj al naturaj dentoj!

La Dentisto — Certe!

La Kliento — Nu, viaj falsaj dentoj turmentas min supermezure.

La Dentisto — Certe! Ĝuste kiel naturaj dentoj!

La tragedio de la lernanta fiŝkaptisto.

KORESPONDADO

Trilinia anonco en Koresp Fako 0.30 arg. mono

Korespondas per Intersteno, C. Daglio, Via Savonarola 13, Alessandria (Italujo).

S-ro A. K. Mebrose Canterbury, Victoria Australia. L.I.P.K.

S-ro J. Grau. Valhonrat 12, Barcelono Hispanujo, kun Naturistoj kaj Vegetaranoj kaj inoj.

S-ro A. Bertin, 10 Rue de Charentonneau, Maisons-Alfot (Seine) Francujo.

Samideano: OIGA !!

Si por cualquier causa no está Vd. al corriente con Tesorería, rogámosle regularice su situación a la brevedad posible. La buena marcha de nuestra Institución así lo exige. Si Vd. ha cambiado de domicilio comuníquenoslo. Con un poco de buena voluntad nuestra labor se verá simplificada.

CURSOS GRATUITOS DE

ESPERANTO

IDIOMA AUXILIAR INTERNACIONAL

POR CORRESPONDENCIA

ENVIAMOS UNA LECCION POR SEMANA
A CUALQUIER PUNTO DE LA REPUBLICA

Inscripciones e Informes, por carta o personalmente a: ARGENTINA ESPERANTO ASOCIO (Sección Enseñanza) C. PELLEGRINI 238. Buenos Aires. Todos los días hábiles de 20.30 a 22 horas

ACABA DE APARECER:

GRAMATICA EJERCICIOS Y DICCIONARIO

POR

Manuel Caplliure Ballester

Novísima y amplia edición, lo más completo que se ha publicado hasta la fecha.

CONTIENE:

Fundamento de Esperanto en ambos idiomas, Curso de Esperanto en 30 lecciones, Diccionario Esperanto-Español, con 7.000 voces y Español Esperanto con 14.000 voces.

UN VOLUMEN EN RUSTICA CON 291 Pág. . . . . $ **3.—**

Franqueo 0.50

Pídalo a la Sección Enseñanza C. Pellegrini 238

PROXIMO PIC NIC

La Comisión Administrativa de la Asociación Esperantista Argentina ha encargado a la Sección Enseñanza, la organización del Quinto Pic-Nic con el cual tendremos el honor de clausurar la temporada. Dicha fiesta se realizará **EL 18 DE MARZO** en el lugar de costumbre.

Deseando responder a esta distinción, la Comisión de Enseñanza se propone realizar una fiesta magna que deje grato recuerdo en todos los asistentes, contamos que para ello no ha de faltarnos la colaboración de los socios, alumnos y simpatizantes.

La Comisión de Enseñanza

PARA PROPAGANDA ADQUIERA ☆

CLAVE DE ESPERANTO

Pequeño librito de bolsillo conteniendo todas las reglas gramaticales del idioma y un vasto vocabulario.

Precio del ejemplar . . . . $ 0.15
" por 10 ejemplares. . " 1.00

Pedidos a la Sección Enseñanza C. Pellegrini 238 — Buenos Aires

PARA LAS FAMILIAS

Los mejores ACEITES comestibles
se venden en

"LA ATLANTIDA"

J. CABRÉ y Cía.—Est. Unidos 1599
U. Telef. 37 Rivadavia 6752
Reparto a domicilio

Librojn, Ludilojn, Cigarojn, Cigaredojn, Paperojn je makaraj prezoj vi trovos en butiko de
S-ro. G. GARCIA
Str. RIOJA 812 BUENOS AIRES

ESPERANTA RAZEJO
de **DIONISIO RUIZ**
VENEZUELA 2902 kaj D. FUNES

ARTAJ VITRAĴOJ

A. VILLAFRANCA

CHILE 1537 **U. T. 38 - 0867**

LECHERIA "LA PAZ"

— DE —

MARTINEZ & CARREVEDO

PRUEBEN el CHOCOLATE
DE ESTA ACREDITADA CASA

Bdo. de IRIGOYEN 443 **Bs. Aires**

PRECIOS CONVENIENTES

SEDAS, CONFECCIONES Y TEJIDOS EN GENERAL.
Trajes de Baño a $ 1.50
GRAN STOCK DE VALIOSOS INSTRUMENTOS de MUSICA
MAIPU 241 U. T. 37 - 3989

LECHERIA "BUENOS AIRES"

— DE —

JUAN PIBERNAT

COCINA CATALANA

CANGALLO 1064 — Buenos Aires

LA PUNTUALIDAD
GRAN EMPRESA DE ENCERADOS DE PISOS
de JOSE DIAZ y Cía.
Limpieza de casas en general, Celosías Cristales, etc.
Precios módicos — Se reciben abonados
PAVON 1 86 — U. T. 23 B. O. 4593
Para mudanzas consulte nuestros precios: U. T. 23. Buen Orden 5043

 PRESEJO

A. CARUSO & K-io
Antaŭe A. M. Corral

MONTE DINERO 3186—U.T. 67 - 0289

BUSTOJ de D-ro. ZAMENHOF

Faritaj de bona skulptisto

PRECIO $ 3.— c|u. — Pedidos del Interior agregar 0.40 para envío

AĈETEBLAJ ĈE
ARGENTINA ESPERANTO-ASOCIO
(Biblioteka Fako)

C. Pellegrini 238 — Buenos Aires

DANIEL SIMON
ESCULTOR EN MADERA
Est. Unidos 1531 — U. T. 38 - 7068

Samideano: Favorezca a nuestros avisadores

